

OŚMKROTNY (1) *nm*

N sg m ośmkrotny.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Liczebnik przymiotnikowy wielokrotny; ośmiokrotny, składający się z ośmiu jednostek; octuplus Mącz, Cn; octonarius Cn: Octuplus, Ośm kroć w sobie máyący/ Ośmkrotny. Mącz 259b; [Octuplus, achtfeltig. Pol. ośmkrotny. Volck 425, Ppp3].

Cf OŚMIORAKI

TG